

Μαρία Σπανού - βιολί

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε βιολί με τους Κ.Βάμβα και Σ.Καφαντάρη στο Κρατικό και Δημοτικό Ωδείο αντίστοιχα. Πήρε το δίπλωμά της το 1992 με "Άριστα Παμπφφεί". Συνέχισε τις σπουδές της στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία Βιέννης στο σολιστικό τμήμα, όπου σπούδασε με τους M.Schnitzler και Klaus Maetzl. Το 1994 κέρδισε υποτροφία του Μεγάρου Αθηνών για την αποπεράτωση των σπουδών της. Το 1999 πήρε το δίπλωμα Magister με διάκριση. Πρώτα βραβεία στους διαγωνισμούς του Σ.Α.Ω.Θ. και "Ανδρέας Μακρής" το 1988 και 1996 αντίστοιχα. Το 1992 συμμετείχε στη Euro Youth Philharmonic και το 1999 ήταν εξάρχουσα της Junge Osterreichische Philharmonie. Έχει επανειλημμένα εμφανιστεί ως σολίστ με τη Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και υπήρξε μέλος πολλών συνόλων μουσικής δωματίου σε μεγάλες διοργανώσεις (Δημήτρια, Συνθέρμεια, Musica Polonica Nova κλπ) στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει διδάξει στο ΠΑΜΑΚ, στο Κρατικό Ωδείο και διδάσκει στο Δημοτικό Ωδείο Θέρμης. Είναι μόνιμο μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Παύλος Μεταξάς - βιόλα

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1980. Ξεκίνησε μαθήματα βιολιού στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης, σε ηλικία 7 ετών. Τον Ιανουάριο του 2001, πήρε το πτυχίο στο βιολί (τάξη Ν. Αρχοντή) με βαθμό Άριστα Παμπφφεί. Το Σεπτέμβριο του 2000 εισήχθη στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και ξεκίνησε μαθήματα βιόλας με τη Χαρά Σειρά. Έλαβε το δίπλωμα τον Ιούνιο του 2004 με βαθμό Άριστα Παμπφφεί και Α΄ Βραβείο. Τον ίδιο χρόνο πήρε μέρος στο διαγωνισμό «Ταλέντα – Βραβεία Φίλων» και έλαβε το Α΄ Βραβείο. Το 2005 έγινε δεκτός στην τάξη βιόλας του James Creitz στην Κρατική Ανωτάτη Μουσική Σχολή του Trossingen στη Γερμανία, όπου και συνέχισε τις σπουδές του λαμβάνοντας τα διπλώματα Diplom Kuenstlerische Ausbildung τον Ιούνιο του 2007 και Diplom Solistische Ausbildung τον Ιούνιο του 2010. Καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών του υπήρξε κορυφαίος στην ορχήστρα της Σχολής. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια με τους J. Radionov, A. Malikian, I. Villa, P. Cortinas, E. Dourpono, T. Adamopoulos, J. Sulem, D. Poppen και B. Giuranna. Έχει λάβει μέρος σε συναυλίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ενώ έχει συνεργαστεί ως σολίστας με ορχήστρες όπως η Villingen-Schwenningen Sinfonieorchester και η St. Laurentius Orchester Krauchenwiess. Διετέλεσε μέλος της Ορχήστρας Νέων της Μεσογείου το 2003. Από τον Σεπτέμβριο του 2001 είναι μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Μυρτώ Ταλακούδη - βιολοντσέλο

Η Μυρτώ Ταλακούδη πήρε Δίπλωμα Βιολοντσέλου με την διδασκαλία του Μ. Καζιμπάκα και ξεκίνησε τις ανώτερες σπουδές της με υποτροφία του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών στη Hochschule fur Musik του Freiburg. Ως υπότροφος του IKY και του Eva Heinitz Fellowship συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στο Indiana University Jacobs School of Music στο Bloomington των ΗΠΑ, στην τάξη του διακεκριμένου καθηγητή Janos Starker. Έχει διατελέσει μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και της Καμεράτα-Ορχήστρας Φίλων της Μουσικής, είχε τη θέση κορυφαίας Α΄ στην Εθνική Λυρική Σκηνή και εργάστηκε επί τέσσερα έτη στην Όπερα του Chemnitz (Robert-Schumann-Philharmonie) και τη Neue Philharmonie Westfalen στη Γερμανία. Συνεργάζεται με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και είναι μέλος του κουαρτέτου εγχόρδων Salonicco και του συνόλου Contra Tempo.

Αναζητεί κάθε Τρίτη 18:00-18:30 τον εκπαιδευτή
Η.Κ.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον Θανάση Γαγάδη,
από τον 9,58 fm και το Γ΄ Πρόγραμμα

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: The Red Tree
Εκτύπωση: Study Now

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ

‘Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ’

ΚΥΡ 23

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

2018 | 12:00

ΣΤΟΑ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

ΤΡΙΟ ΕΓΧΟΡΔΩΝ

Μαρία Σπανού (βιολί)
Παύλος Μεταξάς (βιόλα)
Μυρτώ Ταλακούδη (βιολοντσέλο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

Λούντβιχ βαν Μπετόβεν (1770-1827): Τρίο εγχόρδων σε ντο ελάσσονα, op. 9 No 3

Ερνστ φον Ντοχνάνι (1877-1960): Σερενάτα σε ντο μείζονα για τρίο εγχόρδων, op. 10

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΜΕ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

www.tssο.gr

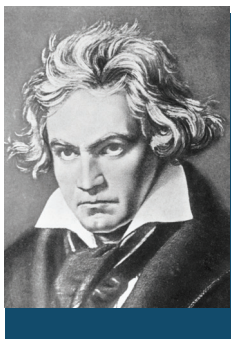

ΧΟΡΗΓΟΙ ΦΙΛΟΣΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

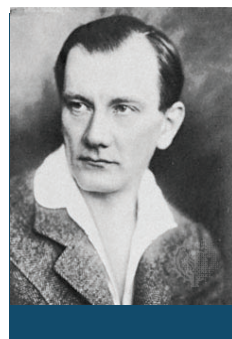
Ludwig van Beethoven (1770-1827): Τρίο εγχόρδων σε ντο ελάσσονα, έργο 9, Νο.3

I. Allegro con spirito II. Adagio con espressione III. Scherzo - Allegro molto e vivace IV. Finale - Presto

Ο Μπετόβεν έγραψε τρία τριός εγχόρδων κατά την περίοδο 1797-98, τα οποία δημοσίευσε το 1799 αφιερώνοντάς τα στον πατέρα του Κόμη Johann Georg von Browne-Camus. Αυτά τα κομμάτια αποτελούν ορόσημο στην εξέλιξη της συνθετικής

πορείας του Μπετόβεν, ενώ ο νεαρός τότε συνθέτης τα θεωρούσε ό,τι καλύτερο είχε γράψει έως τότε. Σίγουρα αποτελούν προπομπό των σπουδαίων κουαρτέτων εγχόρδων που ακολούθησαν και τα οποία θεωρούνται κορυφαία στο είδος τους έως σήμερα.

Το 'Τρίο εγχόρδων σε ντο ελάσσονα, έργο 9' είναι ένα κομμάτι με μεγάλη ενέργεια, πολλές συνθετικές καινοτομίες για την εποχή του και ιδιαίτερος παθιασμένη μουσική. Αποτελείται από τέσσερα μέρη ξεκινώντας με ένα μέρος σε μορφή σονάτας, όπως συμβαίνει και στα υπόλοιπα τριός της σειράς αυτής, κάτι που αποκαλύπτει πως μάλλον ο αρχικός σκοπός του συνθέτη ήταν να γράψει κάτι διαφορετικό. Η δυναμική του πρώτου μέρους προκαλεί άγχος, ενώ ακολουθεί ένα ειρηνικό adagio που υποδηλώνει παραίτηση. Το σκέρτσο επαναφέρει την αρχική ενέργεια και το κομμάτι κορυφώνεται με ένα παθιασμένο φινάλε.

Ernst von Dohnanyi (1877-1960): Σερενάτα σε ντο μείζονα για τρίο εγχόρδων, έργο 10

I. Marcia – Allegro II. Romanza - Adagio non troppo III. Tema con variazioni - Andante con moto IV. Rondo (Finale) - Allegro vivace

Η 'Σερενάτα σε ντο μείζονα για τρίο εγχόρδων, έργο 10' αποτελεί μία από τις πρώτες απόπειρες του Ντοχνάνι να αποκηρύξει τις υστερο-ρομαντικές του επιρροές και να προχωρήσει στη διαμόρφωση μίας

πιο προσωπικής μουσικής γλώσσας. Παρόλο που οι επιρροές του Μπραμς είναι έντονες σε κάποια σημεία, η σερενάτα αυτή του Ντοχνάνι προχωρά παραπέρα με την περιεκτική της μορφή και τη φειδώ στη χρήση των εκφραστικών μέσων. Έτσι ο Ντοχνάνι καταφέρνει να διαμορφώσει ένα πιο προσωπικό ύφος, ενσωματώνοντας παράλληλα παραδοσιακές μελωδίες της πατρίδας του, γεγονός που θα ενεθάρρυνε αργότερα τους νεαρότερους Μπάρτοκ και Κόνταλου να πράξουν το ίδιο, με αποτέλεσμα να αναδειχθεί όλος ο πλούτος και η δυναμική της Ουγγρικής μουσικής.

Το κομμάτι ξεκινά με ένα εμβατήριο που καταλήγει στο δεύτερο μέρος σε μία ρομάντζα. Και στα δύο πρώτα μέρη υπάρχουν έντονες αναφορές στη λαϊκή Ουγγρική μουσική, με κύριο στοιχείο το πάθος. Ακολουθεί ένα έντονο σκέρτσο που αποτελεί την καρδιά του κομματιού. Ασυνήθιστοι ρυθμοί και γρήγορα περάσματα δημιουργούν ένα εντυπωσιακό αποτέλεσμα. Το τέταρτο μέρος είναι ένα σει πέντε παραλλαγών πάνω σε ένα κύριο θέμα που θυμίζει το Μαγυάρικο εμβατήριο του πρώτου μέρους και καταλήγει σε ένα λαμπρό φινάλε που το επισκιάζει, μόνο για λίγο, μία μελαγχολική διαμαρτυρία.